

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 138/07-82

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. júna 2007 predbežne prerokoval sťažnosť B., a. s., B., zastúpenej advokátom JUDr. M. P., B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Levice v súvislosti s neprijatím jej podaní, realizovaných elektronickými prostriedkami a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť B., a. s., **o d m i e t a** ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. decembra 2006 doručená sťažnosť B., a. s. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Levice (ďalej len „okresný súd“) v súvislosti s neprijatím jej

podaní realizovaných elektronickými prostriedkami a podpísanými zaručeným elektronickým podpisom. Sťažnosť bola doplnená podaním sťažovateľky z 25. januára 2007 doručeným ústavnému súdu 25. januára 2007 o znalecký posudok.

Sťažovateľka uviedla, že 3. apríla 2006 podala prostredníctvom svojho právneho zástupcu okresnému súdu žaloby na vydanie platobných rozkazov. Pretože podľa § 42 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) možno podanie realizovať aj elektronickými prostriedkami, pričom musí byť podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona, teda zákona č. 215/2002 Z. z. o elektronickom podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, sťažovateľka podala podania takouto formou (na dvoch DVD nosičoch).

Spolu s podaniami na DVD nosičoch doručila okresnému súdu aj „*Sprievodný list k návrhu*“, v ktorom informovala o tom, že návrhy na začatie konania sú v elektronickej forme, podpísané zaručeným elektronickým podpisom (obsiahnuté na doručených DVD nosičoch).

Na podanie reagoval okresný súd listom z 5. apríla 2006, v ktorom uviedol, že okresný súd nemá k dispozícii elektronickú podateľňu, a teda nie sú podmienky osobitného zákona na prijímanie podania elektronickou formou prostredníctvom zaručeného elektronického podpisu podľa osobitného predpisu, pričom poukázal na stanovisko Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 3. apríla 2006 č. 3554/2006-50 (ďalej len „stanovisko ministerstva“), v ktorom bolo uvedené, že súdy Slovenskej republiky nemajú k dispozícii elektronickú podateľňu a že nie sú splnené podmienky podľa osobitného zákona na prijímanie podaní elektronickou formou.

Z uvedeného dôvodu okresný súd sťažovateľke vrátil prípisom z 5. apríla 2006 doručené DVD nosiče obsahujúce elektronické podania.

Dňa 26. júla 2006 bol opätovne doručený list advokáta JUDr. M. P., spolu s DVD nosičmi a 24. augusta 2006 mu okresný súd DVD nosiče vrátil. Advokát sťažovateľky

opätovne zaslal okresnému súdu DVD nosiče a ten mu ich opätovne vrátil, a to prípisom z 24. októbra 2006.

Sťažovateľka je presvedčená, že dodržala zákonom ustanovený postup a na základe uvedeného žiadala, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu, aby ústavný súd vyslovil, že tieto podania v elektronickej forme podpísané zaručeným elektronickým podpisom boli realizované zákonným spôsobom a aby prikázal okresnému súdu konať. Okrem toho žiadala primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 Sk za každé jednotlivé porušenie práv v súvislosti s jednotlivými návrhmi na začatie konania proti jednotlivým žalovaným, ako aj náhradu trov konania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa skúmajúc, či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj

návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a porušenie práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Zásah do uvedených práv má spočívať v tom, že okresný súd sa odmietol zaoberať jej žalobami (návrhmi na vydanie platobných rozkazov) z dôvodu, že nie je z hľadiska organizačného a materiálno-technického vybavenia schopný prijímať elektronické podania so zaručeným elektronickým podpisom, hoci príslušný zákonný procesný predpis – OSP - podanie takouto formou pripúšťa.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu (do základných práv alebo slobôd sťažovateľa). Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Z obsahu sťažnosti a k nej pripojených listinných dôkazov vyplýva, že sťažovateľka podala žalobu elektronickými prostriedkami prvýkrát 3. apríla 2006. Okresný súd vrátil sťažovateľke doručené DVD nosiče obsahujúce elektronické podania v prílohe listu z 5. apríla 2006 odvolávajúc sa aj na stanovisko ministerstva. Dňa 26. júla 2006 bol okresnému súdu opäť doručený list advokáta sťažovateľky označený ako „*Sprievodný list k návrhu*“ spolu s jedným kusom DVD nosiča, ktorý okresný súd prípisom z 24. októbra 2006 sťažovateľke opäť vrátil.

Sťažovateľka sa o všetkých podstatných skutkových okolnostiach, v ktorých vidí zásah do svojich základných práv a slobôd, dozvedela najneskôr z prípisu z 5. apríla 2006. V súlade s ustanovením § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jej preto najneskôr doručením tohto prípisu začala plynúť dvojmesačná zákonná lehota na podanie sťažnosti ústavnému súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy vo vzťahu k namietanému porušeniu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne

konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, spočívajúcemu v neakceptovaní podaní (návrhov na začatie konania) realizovaných elektronickými prostriedkami okresným súdom. O tom, že uvedený prípis okresného súdu bol advokátovi sťažovateľky doručený, svedčí aj to, že na neho reagoval listom z 26. apríla 2006. Sťažovateľka sa však na ústavný súd obrátila so sťažnosťou až 13. decembra 2006 (doručenou ústavnému súdu 14. decembra 2006), teda zjavne po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty dvoch mesiacov (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Vzhľadom na túto skutočnosť je jej sťažnosť podaná oneskorene.

Opakované pokusy sťažovateľky o podanie žalôb elektronickými prostriedkami nie sú z hľadiska plynutia lehôt podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde právne významné. Vzhľadom na podstatné skutkové a právne okolnosti a povahu namietaného zásahu (konanie, následok a dôvody, pre ktoré bolo prijatie elektronických podaní okresným súdom odopreté) zostala totožnosť zásahu, ktorý sťažovateľka namieta vo vzťahu k svojim základným právam zaručeným v čl. 46 ods. 1 ústavy a právam v čl. 6 ods. 1 dohovoru, zachovaná aj pokiaľ ide o opakovaný pokus urobiť zamýšľané podania elektronickými prostriedkami, a ich následné neprijatie okresným súdom. Okolnosti, za ktorých k nemu malo dôjsť, boli sťažovateľke známe z argumentácie listov okresného súdu. Sťažovateľke bolo známe aj stanovisko ministerstva týkajúce sa zriaďovania elektronických podateľní na okresných súdoch.

Uvedené skutočnosti neumožňovali sťažovateľke rozumne predpokladať, že by pri druhom pokuse o podanie žalôb elektronickou formou v tak krátkom časovom horizonte malo, resp. mohlo dôjsť k zmene stanoviska príslušného okresného súdu. Opakované pokusy o podanie žalôb formou elektronických podaní preto ústavný súd považoval iba za formálny úkon zo strany sťažovateľky, ktorý nemožno považovať za uplatnenie účinného a efektívneho právneho prostriedku nápravy vo vzťahu k namietanému zásahu do jej základných práv a slobôd, ktorý má podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde predchádzať podaniu sťažnosti ústavnému súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Okrem toho bolo treba vziať do úvahy aj to, že následné podania sťažovateľky po podaní žaloby ona sama označovala ako „*Sprievodný list*“ k už podanej žalobe z 3. apríla 2006.

Ústavný súd preto sťažnosť pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. júna 2007